

door te zeggen, dat hij „het onzelfachtig doel gehad had, om het volk te veredelen en op te heffen.“

In Parijs worden ook allerlei heidensche eerediensten georganiseerd, tot die van Isis en Osiris toe, doch dat is een particuliere zaak van enkele menschen die er een betagen in schijnen te hebben, om de heidensche afgoden in Frankrijk's hoofdstad te dienen, gelijk dit in Indië, Egypte enz. geschiedt of geschiedde. Maar in Bern wordt op het vereeren van Brahma een officieel stempel gezet.

In de Staatskerken van Zwitserland heerscht onbegrepen leelijkheid, terwijl ieder die burger van den staat is, ook stemrecht in de kerk bezit. In het kanton Graubünden beloven de predikanten om „het Woord Gods te prediken volgens de beginselen der Gereformeerde Evangelische kerk, volgens hun eigen licht en geweten“; in het kanton Thurgau moeten zij den Godsdienst van Jesus prediken, in den geest des Evangelies volgens hunne overtuiging. Opzettelijk zijn die formules aldus gemaakt, opdat de predikanten zouden kunnen verkondigen wat hun goed dunkt. Het is geen wonder, dat de schrijver in *The Quarterly Register* ten slotte uitroept:

„Indien Calvijn, Farel en Viret in sommige steden, waar zij eens predikten, zouden terugkeeren, zouden zij in wanhoop uitroepen —

„Was het voor deze leer dat wij den toorn van Rome getrouwe hebben en onze levens niet lief gehad hebben tot den dood toe, waar wij door de wilde streken van Zwitserland ontrokken? Was het om deze dingen mogelijk te maken, dat mannen en vrouwen hunne levens feil gaven op het slagveld of op den brandstapel? Zeker neen, maar voor iets dat oneindig beter was, voor het heerlijk Evangelie van den machtigen God, dat allen de harten van menschen kan reinigen, dat alleen hunne geweten kan vrijmaken en hun de hoop kan geven des eeuwigen levens. En toch wat hooren wij? In deze prediktoelen, waar wij plachten op te treden, vinden wij dat de Meester, dien wij dienden, verworpen wordt; de Zaligmaker, dien wij predikten, bespot wordt; en de zaligheid, op wier aanneming wij aandrongen, belachelijk gemaakt wordt.“

Laat ons hopen, dat er ook in Zwitserland nog een „overblijfsel“ gevonden wordt, dat nog eenmaal tot openbaring komt.

Gemengd nieuws.

Men meldt uit Genève, dat sedert Brumetiere aldaar zijn voorlezing over Calvin gehouden heeft, de boekhandelaars vaak gekregen hebben naar de geschriften van den grooten reformator. Vooral grijpt men weer naar de *Institutie*.

In het jaar 1431 werd de maagd van Orleans Jeanne d'Arc als een kettersche vrouw en als een tooveraars verbrand. Van 1876 af is men echter, op initiatief van den Franschen bisschop Dupanloup, er op uit geweest om Jeanne recht te laten weder varen. In 1894 werd zij door de Roomsche kerk voor venerabilis verklaard. Men hoopt nu in 1903 haar zalig te kunnen spreken. Daarna kan zij gecanoniseerd worden.

Wij deelden in deze rubriek reeds het een en ander mede omtrent de nieuwe kerkelijke gemeenschap, door den heer Dowie in Noord-Amerika gesticht. *„De Hoop“* van 12 Febr. l. l. bevat van dien heer Dowie het volgende:

Zooda die meesten onder lezers weten, is Dowie eindelijk in aantrekkende gekomen met het recht, zijn zwager, een tekere Mr. Stevenson, was aan klinger geworden en beweerde dat „Dr. Dowie hem heel handig het vel over den neus gehaald had. Hij beweerde door Dowie gebiologeerd te zijn, alles verloren te hebben, wat hij in Engeland bezat, en bitter teleurgesteld te zijn in de hoop, die hij gekoesterd had voor de nieuwe wereld, en de nieuwe kerkfabriek. Hij stelde een recht tot schadevergoeding in voor bijna 200,000 dollars. De zaak werd vr. bitter bepleit van weerszijden in het gerechtshof en de rechter Tuley riep de twistende partijen aan de zaak minnelijk te verfeilen. Te vergeefs! Toen daar niet van kwam op den gezetten termijn, bracht hij een beslissing in, waardoor de geheele zaak van den kantverreij van Dowie in de handen van een „reclamer“ geplaatst werd.

Dit ging geheel buiten de berekening van Dowie. Het die kantschiedens moest dus haastig voor den dag komen, geen mensch kon voorspellen wat het einde zou zijn der geschiedenis; wat gevolgen het voor Dowie na zich kon slepen. Hij besloot dus eieren voor zijn geld te nemen en schreef hij op Zondag, den 2den Febr., nog hoog opvallend wat hij zou doen en zijne volgelingen opwepste tot een buitengewone hoogte van enthousiasme, werd toch op Dinsdag den 4den Febr. de zaak in *de mini bijgelid*. Wat hij aan Stevenson betaalt blijft een geheim; naar men zegt, heeft deze echter de *volle som*, die hij eischte, gekregen, en het is Dowie ditmaal op het kantje af nog gelukt de zaak uit de handen der couranten te houden, die reeds de potlooden scherpen om de geheele zaak haastig aan het publiek te vertellen.

Reeds deze schikking alleen bewijst duidelijk dat „Dr. Dowie op glad zijn staat. Hoe lang zal hij blijven staan? Gelijk wij van meet af gezegd hebben, zal vroeger of later de ontkenning *voeren* komen van het geheim van het wonderlijk succes (?) deze man, die over zijn volgelingen een invloed uitoefent, waardoor zij geheel en al gebiologeerd worden.

Men wachte en zie.

WINCKEL.

Voor Kinderen.

EEN NIEUWE TOCHT.

VI.

Er is een oud lied, dat vroeger althans — nu zijn er zeker meermalen — op de scholen gezongen werd. 't Is het vers van Juriaan, den reiziger, 'twelk aldus begint:

„Als iemand verre reizen doet,
Dan kan hij wat verhalen,
Daarom nam ik mijn stok en hoed,
En ging terstond aan 't dwalen.“

„Dat zong één kind, en dan hieven allen aan:

„Daar heb je gansch niet kwalijk aan gedaan.
Vertel het ons maar verder, heer Juriaan!“

Dat Juriaan gelijk had en de jeugd die hem toeliefde ook, hebben we gezien. Want, al namen de Portugesche zeevaarders nu niet allereerst stok en hoed mee, zij wisten toch veel te verhalen. En dat al dankte het volk aan Hendrik den Zeevaarder.

Doch, gelijk 't meer gaat, wanneer een goede zaak is begonnen, stelt men zich allicht tevreden met wat verkregen is, en gaat op zijn laweren rusten. Toen prins Hendrik dood was, was ook de groote driftkracht weg, die alles in beweging had gezet. Er is al veel ontdekt, sprak men; we hebben al zooveel meer gebied verworven, er komt heel veel meer in. Laat ons nu vooreerst tevreden zijn. Wat doet het er eigenlijk voor ons ook toe, hoe Afrika daar ver weg er uit ziet!

Zoo hielden dan weldra de zeetochten op, of vond er nog eens een plaats, dan was men tevreden met te zeilen tot de reeds ontdekte plaatsen, die aan te doen en er lading in te nemen. Nieuwe gewesten werden niet ontdekt.

Een goede 20 jaar bleef alles bij het oude. Doch in 1481 kwam koning Johan II aan de regering, een man van kloekke daden en hoogen geest.

Hij begreep terecht, dat het verkeerd zou zijn, wat zoo goed begonnen was, niet voort te zetten. Al spoedig rustte hij drie schepen uit, die zuidwaarts voeren, en wel verder dan ooit. Na lang varen kwamen zij aan de monding van een ontzaglijken stroom, dezelfde die thans de Zaire of Congo heet, een der grootste rivieren ter wereld. Zij zeilden echter dit water niet op, maar gingen nog verder de kust langs, tot ze kwamen aan een inham, nu de Walvischbaai genaamd. Op de kaart kunt ge nagaan hoever men het dus in 70 jaar gebracht had.

Koning Johan was dan ook recht tevreden, toen hij van de teruggekeerde kapiteins vernam wat geschied was, en hun kaarten zag. Maar nog altijd was men, zoo bleek, zuidwaarts te gaan. En toch was niet denkbaar, dat de Afrikaanse kust maar steeds doorliep; en toch moest, zoo men over zee Indië bereiken, er een vaarwater oostwaarts zijn.

Om daarvan het rechte te weten, zond de koning twee jaar later, in 1485, opnieuw schepen uit, twee karveelen en een voorraadschip. Want men rekende op een lange, heel lange reis. Als Afrika om te varen was, moest het nu geschieden.

De vraag was, wie zulk een gewichtigen tocht leiden zou. Doch de rechte man werd gevonden.

Er leefde in Portugal een edelman, Bartholomeo Diaz geheten, die aan 't hof was groot geworden. Hij was een groot liefhebber van al wat zeevaart betreft, en had van geleerde mannen, o. a. van den beroemden Duitseher Behaine, les gekregen in sterrekunde en aardrijkskunde. Hem nu sloeg de koning voor, het opperbevel bij den tocht te aanvaarden en Diaz nam het aan.

Zoo als ik zei, had men veel voorraad meegenomen, allereerst mondbehoefte; voorts touw en ander scheepstuijg, geschenken voor inlanders enz. Iets bijzonders echter was, dat elk schip eenige steenen palen meevroede. Op deze waren in het Latijn en in het Portugeesch vermeld de namen van den koning van Portugal en van den scheepbevelhebber; voorts droeg elke paal of zuil een jaartal. Diaz had in last die zuilen te plaatsen, hier en daar op de kusten die hij zou ontdekken, ten tekenen dat Portugal er bezit van had genomen, en later komende volken, er dus geen recht op hadden.

Maar, zult gij zeggen, welk recht hadden dan de Portugeezen er op, ten minste als de kusten, gelijk veelal, bewoond werden, of althans onder vorsten stonden?

Wel, met die vraag brak men zijn hoofd niet, 't Diende immers alles ook tot uitbreiding van het Christendom!

Daarbij kwam nog iets, of liever, dat was het voornaamste. De paus namelijk, had aan Portugal het bezit toegekend van alle Afrikaanse kusten en eilanden tot Indië toe, die het ontdekken zou. Ja, al ontdekte een ander volk iets van het genoemde, toch zou Portugal daar recht op hebben.

Ge gevoelt zelf hoe dwaas dit was. Zier terecht zei later een heidensch vorst, over den paus sprekende: „dat hij geen achtung had voor iemand, die weggaf, wat hem niet toekwam.“ Doch de Portugeezen waren tevreden, en meenden, dat nu de paus het hun had beschikt, zij ook vrij nemen mochten.

Zoo als we gezien hebben, was het doel van Diaz, om nieuwe gewesten in Afrika te ontdekken en tevens, zoo mogelijk, een weg ter zee naar Indië te vinden.

Ge herinnert u echter ook vrienden, hoe ik u verteld heb, dat prins Hendrik de Zeevaarder, begeerig was te vernemen, of ook ergens ter wereld nog Christelijke rijken lagen. Dit te weten te komen nu, behoorde ook tot den last die aan Diaz was gegeven.

Ge moet namelijk weten, dat er een oude overlevering bestond, dat zekere Johannes van Jan, bijgenaamd de Priester, over een Christelijke rijk in Oost-Azië had geheerscht in de 12de eeuw. Er bestonden zelfs brieven, door den zoogenaamden priesterkoning Jan geschreven, naar 't heette. Doch niemand wist later dat Christenrijk te vinden, en sommigen zochten het dan ook in Oost-Afrika of in Ethiopië. Later nam men aan, en mij dunkt niet zonder reden, dat er Abessinië mee bedoeld was, dat nog altijd een min of meer Christelijk rijk is gebleven, te midden van de Mahomedanen en heidenen in Afrika. Daarom heette dat land nog voor drie eeuwen bij velen *Regnum Presbyteri Johannis*, d. i. 't gebied van priester Jan. Of dit nu juist was, of dat er in Azië een Christelijk rijk is geweest, is nog niet duidelijk. Doch zeker is, dat de Portugeezen er op uit gingen en waren, dat Christelijk rijk van priester Johannes te vinden en wel in Afrika.

Zoo trok dan Bartholomeo Diaz er op uit, en tot aan de Walvischbaai ging alles goed. Hier zette hij dan ook de eerste zuil.

CORRESPONDENTIE.

K. W. te B. Vriendelijk dank.

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEVEN: Arnhem A. L. Kuiper, te Hoogeveen. — Ezing, G. H. van der Vegt, cand. te Langenslag. — Ooltgensplaat, J. C. G. Voigt, te Raamsdonk. — Wirdum, H. P. M. de Walle, cand. te Koudum. — Gronau, R. Middelveld, cand. te Kampen. — Huijzen, H. P. M. G. de Walle, cand. te Kampen. — Oldebroek, G. Vlugs, te Nijkerk. AANGENOMEN: Maarsen, N. Bijdestaat, te s'Graveland. BEDANKT: Langerak b/z de Lek, N. G. Kerssies, te Kapelle-Biezeling.

Nederlandsch Hervormde Kerk.

BEROEVEN: Leersum en Elst, M. A. Rouwenhorst, te Harderwijk. — Hoek, H. W. Weeda, te Cadland. — Zoutelande en Drisland, J. G. Dekking, te Krimpen a/d IJssel. — Zwaagwesteinde en Kroppolde, H. Stoel, cand. te Burum. — Biersvliet, W. J. Val, cand. — Slochteren, Talen, te Niekirk. — Dordrecht, J. M. Ph. Schippers, te Huisen. — Siddeburen, G. A. van der Molen, te Vlachtwedde. — Noorden, J. Hoogenraad, cand.

AANGENOMEN: Broekelen, G. J. H. Verwey, te Wincklerke. — Valtburg, D. A. van Haselen, te Vlaardingen. — Naar Hees en Neerbosch N. Jolles, te Zwol. BEDANKT: Made, I. Hoogenraad, cand. — Urk, A. Hagedoorn, te Maurik. — Gumeren, Van der Waal, te Overschie. — Oosterland, J. Cremer, te Middelste. — Edam, N. J. C. Schermerhorn, te Nieuwe Niedorp.

Advertentien.

1877. — 15 Maart. — 1902.
25-jarige Echtscheiding
VAN
W. J. POST
EN
E. D. KOOPMANS.
Hunne dankbare kinderen.
Oranje-City (Iowa).

In den Heere zacht en kalm ontslapen te Middelburg, na een langdurig, smartvol doch gehuldig lijden, onze geliefde Echtgenoot, Zoon, Behuwdzoon, Broeder en Behuwdbroeder, de WelEerwaarde Heer
W. A. DEKKER,
Predikant bij de Gereformeerde Kerk te Hoogeveen, in den ouderdom van 43 jaren.

Uit aller naam,
Wed. W. A. DEKKER—
MARCUSSE.
Middelburg, 1 Maart 1902.
Eenige en algemeene kennisgeving.

Heden werd de gemeente alhier door een smartelijk verlies in diepe droefheid gebracht. Onze beklagde leeraar,
W. A. DEKKER,

overleed na een vreeselijk lijden van maanden lang, te Middelburg, in den ouderdom van ruim 43 jaren. Vijf jaren heeft hij de gemeente met zijn schoone gaven trouw gediend. Toen zijne benaauwdheden hooger klommen, nam ook de rijke ondersteuning van Gods genade toe. Hij heeft manlijk en sterk zijn kruis gedragen, en ook in de felste smarten in zijn God geloofd. Veel was der gemeente in hem geschonken, veel heeft zij in hem verloren, maar zij wenscht God te zwijgen en dezen voorganger te gedenken, lettende op de uitkomst van zijn wandel. Moge Hij de diepdroefde gade en betrekkingen nabij zijn, met het licht van Zijn vriendelijk aangezicht.

Namens den Kerkeraad der Geref. Kerk, Gemeente,
L. KUIPER, Preses,
J. YMKER H., Scriba,
Hoogeveen, 1 Maart 1902.

Heden overleed, na een kortstondige doch hevige ongesteldheid, zacht en kalm, onze geliefde medebroeder,
HENDRIK STEENHUIS,

in den ouderdom van 77 jaren.

Met de gaven en krachten hem door den Heere geschonken, diende hij de gemeente als Onderling met ijver en toewijding. Na is zijn werk hier afgeloopen, op den Rustdag ging hij de eeuwige ruste in.

Namens den Kerkeraad der Geref. Kerk,
Ds. A. ROORDA, Preses,
K. STUUT, Scriba,
Oude-Pekela, 2 Maart 1902.

L. G. WEISZ & Co.,

Commissionairs in Effecten,
WESTERMARKT No. 21
AMSTERDAM.

PIJPORGELS voor kleine Kerken.

steeds voorhanden aan de Orgelfabriek van de Firma

C. G. BENDER, te Leiden.

KAPITAAL.

GEVRAAGD door een Vereeniging „DE KERKELIJKE KAS“ / 9000, tegen billijke rente. Solide onderpand bestaande in hypotheek en borgstelling. Brieven franco onder letter H., Bureau van dit Blad.

Dr. A. KUYPER.

„Zijn nitgang te Jerusalem.“
MEDITATIE

over het lijden en sterven onzes Heeren.
Prijs / 1.90. In stempelband / 2.40.

„De Paaschmorgen.“

(MET GOEDE VRINDAG.)
Prijs / 1.20. In stempelband / 1.75.

BOEKHANDEL.

Amsterdam. VOORHEEN

Pretoria. HÖVEKER & WORMSER.

IS VERSCHENEN:

Het Lijdensevangelie,
DOOR

J. H. DONNER.
Tweede druk.

Prijs ingenaamd / 0.80, gebonden / 1.20.
Leiden. D. DONNER.

Amsterdam.

Pretoria.

EXCELSIOR.

Geïllustreerd Tijdschrift voor Neerland's Volk

ONDER REDACTIE VAN

A. I. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 nummers à 16 pagina's en 12 nummers à 8 pagina's) / 3.50.

INHOUD van het No. van 21 Februari 1902: Hoe een groot man groot werd; Van twee Iemen; De levensgeschiedenis eener wereldstad; Afrikaanse vrouwen; Een merkwaardig getal; Uit het leven; (Stijfbloemen); Een getuigenis van een Engelschman over de Z. A. Republiek. (Uit 1896); Wegwijzers.)

Amsterdam.
Pretoria.

Wed. P. VAN EIJK & ZONEN,

(voorheen JOHANNES KRAMER & Co.),
Dam 15-17 en Vijgendam 12.

Koopen en verkoopen EFFECTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden en Zilveren MUNTEN en vreemde BANKNOTEN. Sluiten PROLONGATIE en BELEENINGEN. Nemen gelden à DEPOSITO tot dagelijks vast te stellen rentekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Amsterdamsche Maatschappij van Levensverzekering.

Gevestigd te AMSTERDAM, Keizersgracht 547 en 549.
Maatschappelijk Kapitaal: Een Millioen Gulden.

Commissarissen:
Mr. Th. HEEMSKERK, L. J. S. VAN KEMPEN, H. W. VAN MARLE, Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN, J. E. N. Baron SCHIMMELPENNING VAN DER OYE

Directeuren: H. J. VAN VULPEN en H. SERET.

De Maatschappij sluit alle soorten verzekeringen KAPITAAL en LEEFENTE tot elk bedrag.

Groningsche Hypotheekbank voor Nederland,

Gevestigd te GRONINGEN.

Commissarissen: Prof. Mr. D. P. D. FABRIS, J. H. DE WAAL, MALEFJIT, A. W. SCHIPPERS, Jhr. H. A. WITTEWAAL VAN STOUTWEGEN, H. LUKING, Mr. P. DIELEMAN, E. G. WENTINK.

Raad van Toezicht: J. BOUWES, Jons TERPSTRA, Mr. J. VAN DER VEGTE.

Verstrekt geld op eerste Hypotheek, zonder vooruitbetaling van rente. Geeft uit 4 pCt. Pandbrieven, koers 99½ pCt. in stukken van / 1000,—, / 500,—, / 100,— en / 50,— verkrijgbaar ten kantore der Bank, bij hare Agenten en bij alle Commissionairs en Makelaars in effecten. Inlichtingen worden verstrekt te Amsterdam door de H.H.: L. G. WEISZ & Co., Westermarkt 21 en E. J. RADIUS en H. J. DANE, Tesselshadestraat 3; te Rotterdam door den heer H. DANE, Haringvliet 49.

De Directie:
M. BROUWER, Mr. W. SWITTERS, F. J. BOLT.

GOLDSCHMEDING.

WARHOESSTRAAT 141 en

KEIZERSGRACHT 305, hoek Wolvenstraat.

PIANO'S en ORGELS:

ERNST KAPS, PACKARD Co.,
SCHIEDMAYER & SOHNE, ESTEY Co.,
TH. MANN, CHICAGO Co.,
NEUMEYER & A. DOHERTY Co.

CATALOGUS GRATIS.
— Billijke Prijzen en Conditiën. —

In den Boekhandel, voorheen HÖVEKER & WORMSER, Kalverstraat 154, Amsterdam, is voorhanden:

Cabinet-Portret

van President Steijn. . . / 0.50
„ Krüger „ „ 0.25
„ Generaal De Wet „ „ 0.50

Buitenvaats vergoeding van fractuur 5 Cent extra.

Lausanne, en Suisse.

Pensionnat de jeunes Demoiselles, chez Mr. et Mme. ALF. JAKUES, ancien pasteur.

Villa Les Charmettes, A.
Enseignement de la langue Française.
Prospectus et références à disposition.

Vereeniging tot Chr. Verzorging

VAN
Zenuwlijders in Nederland.

ALGEMEENE VERGADERING, D. V., Dinsdag 24 April 1902 in „IRENE“, te Utrecht.

Afdeelingen en Corporatiën wordt herinnerd, dat zij voorstellen voor deze Vergadering kunnen inbrengen tot Woensdag 12 Maart e. k.

De Secretaris,
A. VAN ANDEL.

Vrije Universiteit.

In dank ontvangen
Voor de Vereeniging:
Aan Contributiën:

Door den heer A. B. H. Funcke te Lemmer / 62.50; door den heer G. A. Scheffer te Culmborg / 22; door Ds. H. J. Allaart te Harlingen: uit Almenum / 5, uit Achlum / 5, uit Midlum / 11, uit Taum / 4, uit Franeker e. z. / 21.50, uit Harlingen / 112, samen / 155; door den heer W. Geurts Wz. te Opheusden / 10; Van Ds. B. te L. / 1; door den heer H. H. Pen te Wetering / 10.50; door den heer K. Floor te Wona / 34; door den heer J. Caesar te Delfshaven / 68.25.

Aan Collectie (voor de Theol. faculteit): (1901) van de Geref. kerk te 's Gravenmoer / 3.67½; van idem te Helenaveen / 1; van idem te Sprang / 4.46; van idem te Vrijhoeven Capelle / 5.85½; bij een bidstond te Delfshaven / 9.88½.

S. J. SEEFAT,
Penningmeester.

Hilversum.

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Dit blad
biedt
aan de
ADMIN
Inzendingen,
kanen voor de

Van 's

T

Na de be
nantiën in
king tot Zij
daarna in h
en Toeval, i
eerbiedige b
bijzonder bes
feijke en de
danig vallen
men ook we
voor het Hee
oriening.
Denken v
aan de stof
wereld, de e
door het wo
nemen wij he
dat ons thar
Ordinantiën
Want wel
tuur ook een
ben. Zoo kan
die in een e
en verstaet e
ginsel, waar
men kan on
van al de be
het niet zin
ziel, er onder
het woord N
God gestelde
valt met ons
zin moet in
stelt, dat me
zeggen, zoo
moed voork
Zijn bedoeli
in God den
ning of schik
staat, of wel
lende, onpers
wyl Gods on
den zijn, m
ordenende, i
dien zin de t
beveelt hij
ook op volge
en oneigenlij
tuur veelere
orde is, zoo
wicht en wi
zetheid vero
lageren loo
gen, schade
Maar ook
denken aan
in dezen zij
gaan spreke
de Natuur.
zinnelijke we
zoo als liet i

De behanc
echter nog e
Onze zinn
en maan en
wij leven e
tuigde natu
bewerktuigd
en dier en
bestaande, en
nu zoeken
kennen. Te
zekere hoog
alle bijzonde
der Christel
den tegenwe
weet omtrent
veelen. Het
heeft in onz
gebied van
Menschen
het geheel
hun hoofd h
nen ook nie
weten soder
breid, dat i
niet aangaa
stellen. En
tusschen de
zich aan di
zooveen genc
sen. Een n
dan nog we
overzicht va

Bij D. A. DAAMEN te Rotterdam
zal eerstdaags verschijnen:
**Tien Maanden in
een „Vrouwenkamp“**
Het Leven en Lijden
van een Boerenged in Transvaal,
door WILHELMINA RIEM VIS.
Ten einde van dit aangrijpende ver
haal, dat feiten bevat, een ruime ver
spreiding te bevorderen, zal de prijs
worden gesteld op slechts ongeveer 90
cents en voor de intekenars der Biblio
theek voor Hoofd en Hart nog lager.

EEN FEESTKRANS.

Gelegenhedenverzen voor school en huis,
DOOR

P. J. KLOPPERS.

Een bundel van 100 gelegenheidsgedichten.
(Nieuwjaar, Verjaardagen, Bruidsteden en Christe
lijke feesten).

Prijs / 0.50.

BOEKHANDEL,
VOORHEEN

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.

HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Pretoria.